

ONDERTUSSEN:

.. start met gesprekken ...

notities van een gesprek met George door reinaart
(beiden deelnemende kunstenaars):

Ik droom soms van het project ondertussen/
speeltuinen. Het gebeurt gewoon, nog zonder
betekenis. Het was leuk met de kinderen, pre-
cies het zelfde als toen ik daar was als kind. Fijn
om met speciale tools iets onverwachts te doen,
waar je normaal niet bij zou komen.

Op Rotterdam-Zuid groei je gewoon op met de
mix van mensen, alles door elkaar. Ik heb een
deel van mijn jeugd in Capelle gewoond, dat had
je daar niet. Het gegeven dat het gewoon niet
raar is en normaal, wat het eigenlijk is, die mix.
Verschillende perspectieven als normaal kunnen
zien, dat is essentieel want uiteindelijk hebben
we allemaal snot aan onze neus. Voor kinderen
is dat belangrijk te ervaren want ze kunnen het
ook doorgeven aan hun ouders.

Ik heb geen specifieke herinneringen aan de
Tarwewijk speeltuin maar wel veel herinnering
aan het naar verschillende speeltuinen gaan.
Ze zijn allemaal het zelfde eigenlijk, dezelfde
soorten netwerken en dynamieken en dat ervaar
je als kind. Die is de moeder of oma van die en
dat zijn de verhoudingen. Kinderen snappen dat
beter dan wie dan ook. De energie van de leiding
van een speeltuin bepalen waar je liever en niet
liever naartoe gaat, meer zelfs dan om welke kin-
deren er zijn. Als je maar niet het gevoel heb dat
er steeds op je gelet wordt, dat er ruimte is om
jezelf te kunnen zijn.

De speeltuinen zijn belangrijk. De verantwoor-
delijkheid van de gemeenschap is ook om andere
omgevingen aan te bieden dan youtube. Youtube
is eigenlijk ook een speeltuin of pu-blieke ruimte.
Mijn zusje is bijna 6, komt mee met youtube en
netflix maar komt ook elke dag buiten waarmee
ze in contact is. We hoeven niet bang te zijn dat
jonge kinderen niet naar buiten zouden willen.

Ook een kind heeft verschillende interesses.
Mijn moeder begreep dat leren leuk moet zijn en
ook uitdagend? Mijn moeder is niet echt crea-
tief, wel intelligent. Maar je kan intelligentie ook
zien als creatief zijn. Het ging bij mij verkeerd
op school door al die testen en stempels. Dat
werkt eigenlijk averechts en daar wordt je re-
calcitrant van. Het onderwijs geeft je het gevoel
dat je er een soort van ingeluisd worden. Je bent
die ene goeie slimme in vergelijking met andere
kinderen van kleur. Je word gekaderd omdat
je anders werd bestempelt als de rest. Je bent
ergens speciaal en wordt een rol opgeplakt.
Eigenlijk heb ik ruzie gehad met iedereen en
onderwijs bracht gewoon niet wat ik wilde doen.

De ruimte om te acteren van waaruit je wil of
denkt te acteren wordt eigenlijk niet serieus
genomen. Excuses van die maar dit of dat maakt
niet uit, mijn vraag was heb ik een back-up:
Ik had als snel door 'onderwijs is 'm niet': het is
de moeite niet waard. De dingen die je echt wil
doen moet je gewoon doen. Je kan niet iemand
pushen om intelligenter te worden met een
lesaanbod. Intrinsiek vertrouwen dat het zo
moest was mijn kracht. Uiteindelijk zijn ervaring
vanuit persoonlijke gebeurtenissen en inzichten
meer vormend geweest. Persoonlijke gezondheid
en familiale gebeurtenissen zijn een basis voor
mijn kennis en handelen.

Ik wil geen prestatie cultuur, ik hecht waarde
aan andere dingen. Als ik iets doe moet het wel
solid zijn, in relatie tot de eigen filosofie.
Het zit niet eens in de grote dingen, de dingen
die ik fraai vind. Ik kan bijvoorbeeld geen V-hals
dragen. Het gaat eigenlijk zelf meer over hoe het
zit, dan over de mensen die het dragen. Het is
complexer dan slecht of goed, het zit misschien
niet lekker door de lichaamsbouw, Trots over
eigen standaarden daar doe ik het mee. Voor mij
ging school niet over diploma. Ik hechtte meer
waarde aan connectie in buitenland dan met exa-
mens.

Thuis was het dragen van merken belangrijk
(dus de spiderman schoenen die ik eigenlijk
wilde kreeg ik niet). Merkkleding is een beeld
van status, of hoe je voor de dag kan komen. Als
je weinig hebt is de keuze beperkt en merken
kunnen je het gevoel van waardigheid geven. In
peer pressure is mentale kracht belangrijk.
Wat er miste in de tarwewijk bij het opgroe-
ien was iets groots wat in principe niet voor je
is weggelegd. Het is belangrijk iets binnen te
brengen. Dezelfde speeltoestellen die net iets
meer zijn, met net iets meer zorg geplaatst of zo.
Er is geen kleur, geen plezier en aandacht in de
wijk. De duimdrop dingen voelden als geregu-
leerd.

Je voelde je soms hopeloos op Zuid. De straten
voelden eindeloos, er is gewoon niks behalve
straat, steen.

Er was misschien wel meer straatleven, mensen
op stoeltjes en zo maar de omgeving voelde
niet echt hoopvol. Bij gebrek aan beter ging je
bijvoorbeeld zand in de benzinetank doen van
auto's, ruitjes intikken, mensen dollen, dan heb
je iets spannends. Grijs stenen en alles afge-
blokt, vuil op de grond, weinig inspirerend. Nu
besef ik pas de emoties die ik met vroeger asso-
cieer. Toen beleefde ik het, nu besef ik het.
Vanuit die ervaringen heet de groep waar George
onderdeel van is 'we don't care'. Het maakt niet
uit, je moet het zelf doen

(Misschien kunnen we afronden met een tekst van een van je songs of verwijzen naar <https://soundcloud.com/we-do-not-care>)

Ondertussen

Gesprek tussen George met Jaylen (7):

Jaylen is mijn neefje. Hij is niet opgegroeit in mijn buurt maar gaat er wel elk weekend heen, op visite bij mijn opa. Ik vond het interessant om te kijken wat de parallellen en wellicht ook verschillen zijn tussen Jaylen en bijvoorbeeld mijn buurjongetje.

Jaylen geeft aan dat hij het bij opa leuk vindt om buiten te spelen omdat er een basketbalveld in de buurt is, deze heeft hij niet bij zijn ouders thuis in de buurt, hij vindt het wel jammer dat er vaak glas op het veld ligt. Ik vraag hem of hij liever bij opa buiten speelt of thuis en of hij ook met andere kinderen in de buurt bij opa heeft kunnen spelen.

Bij zijn ouders thuis heeft hij zijn vaste vriendjes en vriendinnetjes waardoor dat toch leuker is, maar hij had laatst wel een vriend gemaakt bij opa in de buurt. Ik vertel hem dat ik op datzelfde basketbal veldje altijd speelde en dat er toen ook glas lag. Ik vertel hem ook dat zijn oma (die nu helaas overleden is) altijd met mij mee ging om het glas op te ruimen. Hij vertelt mij dat dit laatst ook werd gedaan door iemands oma. Verder praten we nog wat over de door mij eerder genoemde speeltoestellen, het viel hem niet op maar hij merkte wel dat er bijvoorbeeld veel rare dingen op de huisjes etc. geschreven stonden. Naar mijn idee is dat overal dus ik vroeg hem om te kijken of er ook zulke rare dingen op de "huisjes" op speelpleinen bij hem in de buurt stonden.

Een week later sprak ik hem weer, hij was met zijn ouders gaan kijken en zei dat er inderdaad bij hem in de buurt ook veel dingen op de toestellen staan, maar "dat er wel echt veel meer oma's zijn die de troep opruimen omdat er alleen maar een paar blikjes naast de prullenbak lagen". Ik vraag hem of hij naar de speeltuin gaat bij zijn ouders in de buurt, of misschien bij opa in de buurt. Hij is niet vaak naar de speeltuin gegaan maar hij gaat soms wel met een vriendje mee naar een grote speeltuin in Rotterdam. Zijn moeder vertelt me dat hij het heeft over een speeltuin in de buurt van de Melanchtonweg. Jaylen's ouders (mijn oom en tante) "zijn niet zo'n fan van speeltuinen", dit verklaart dan ook waarom Jaylen niet vaak in de speeltuin te vinden is.

Ondertussen Gesprek met Devain (14):

Devain is mijn buurjongen, ik ken zijn vader lang en heb ook best een goede band met Devain. We hebben het er vaker over gehad dat Devain best op mij lijkt wat betreft zijn kijk op bepaalde dingen en qua karakter, daarom vond ik het interessant om met Devain het gesprek bovenaan dit document door te lezen.

Voordat we het gesprek doorlezen stel ik hem vragen, hij woont toevallig ook in Capelle a/d IJssel omdat zijn moeder daar woont, hij is op jonge leeftijd al met zijn moeder verhuisd vanuit Zuid waardoor toen hij 3 jaar geleden ook echt bij zijn vader ging wonen omdat hij op Zuid naar school gaat moest hij even wennen. Ik vraag hem wat even wennen betekent. Hij legt uit dat bijvoorbeeld de burens en de vrienden van zijn vader dronken voor de deur een groot verschil was met de buurt van zijn moeder. Verder vond hij het lastig om vrienden te maken of te "socialiseren", waardoor hij eigenlijk alleen maar online heeft gegamed het eerste jaar dat hij weer op Zuid kwam wonen.

We lezen het gesprek door en praten verder ...

ONDERTUSSEN

HOE EEN DICHTE SPEELTUIN, tijdens covid19, ACTIEF TE LATEN ZIJN.
EEN SAMENWERKING TUSSEN SPEELTUINVERENIGING TARWEWIJK EN KUNSTENAARS.

het was moeilijk
tijdens de corona crisis,
het thuis werken was
moeilijker was veel
werk, en ik was heel soms
~~naar~~ buiten, MAAR het was
heel jammer dat
speeltuin ~~in~~ wijk dicht
was MAAR toen mochten
we weer naar school 😊

VAN: WIKTORIA

~~het was zelf~~ zelf

Je was eenzaam
(kwa) helemaal alleen
Je niemand
Je mag niet naar de park
niet niet coronacrisis was
niet ik voel me alleen
Stop

Stop Corona

Hallo iedereen!

ONDERTUSSEN:

Begin 2020 werden we met z'n allen overvallen door het corona-virus en de maatregelen die ons ten deel vielen. Verschillende generaties Nederlanders hadden nooit eerder zo'n drastische omkering van hun dagelijkse leven meegemaakt. De maatregelen hadden een weerslag op vele verschillende niveaus. De culturele sector zag al haar publieke activiteiten geschrapt, opdrachten bleven uit. Het verenigingsleven, dat al onder druk stond, viel van de ene op de andere dag uit elkaar. Als 'ook_' (een initiatief in de Tarwewijk) wilden we vrij snel een aantal kunstenaars en een vereniging aan elkaar koppelen. Hiermee wilden we een aantal kunstenaars ondersteunen in inkomen en activiteit. De opdracht die we ons stelden was de functie van een speeltuin voor kinderen, burens en vereniging beter begrijpen en actief te houden ook al is die dicht.

Het doel was 3-ledig:

- Tijd en inkomen genereren voor zowel kunstenaar als speeltuinwerking.
- De speeltuin, hoewel gesloten, te activeren door middel van het genereren van een toolbox.
- Oefenen in kunstenaarschap waar buurtschap en samen bouwen voorop staan.

_ tijd en inkomen:

Dankzij de samenwerking met CBK Rotterdam en Charlois Kapitaal konden we het plan uitvoeren. Door deze ondersteuning konden we zelfstandig vanuit een niet-institutionele benadering aan de slag met een substantieel budget. Informeel werken was voor ons van belang. Rotterdam-Zuid staat in de schijnwerpers en vele instituties op Zuid willen er plots programmeren. Een reden waarom reinaart vanhoe (ook_) ervoor gekozen heeft om net zoals de werking van de speeltuin, het project op vrijwillige basis te begeleiden. Covid-19 beïnvloedde werkprocessen en dus ook de

opzet van Charlois Kapitaal, de werkdruk bij CBK, verschuivende agendas van alle betrokkenen en de situatie bij de speeltuin veranderde veelzijdig. Het duurde op die manier wat langer vooraleer we wisten wat onze armslag was, waardoor de onderzoeksfase min of meer overgeslagen werd.

_ activering/toolbox:

Op het moment waar we uiteindelijk aan de slag konden was de speeltuin geopend. Dit heeft het idee van de toolbox naar voren getrokken. Mede op voorspraak van de speeltuinrijwilligers hebben we in de zomermaanden workshops gedaan op maandag -en dinsdagen en twee nieuwsbrieven gemaakt.

Doordat we gericht in de speeltuin zelf aan de slag zijn gegaan, heeft er in functie van de toolbox minder vooronderzoek plaatsgevonden. Er werd meteen gewerkt en gebouwd.

_ Oefenen in een kunstenaarschap waar buurtschap en samen bouwen voorop staan.

Een belangrijk aspect in hoe we kunstenaarschap willen begrijpen is de praktijk te zien als onderdeel van een gemeenschappelijk handelen en voorstellingsvermogen.

Dit betekent dat de positie van de kunstenaars en de manier van initiatief nemen en productief zijn anders is dan we gewend zijn. In de huidige tijd van individualisering is het belangrijk elkaars handelen als geheel te zien en niet te opereren als individuele prestaties.

Hierin willen we meer ervaring opdoen, kennis delen in actie. Dit houdt ook in dat projecten zich anders manifesteren. Visueel beurendigende resultaten blijken soms minder relevant. In dit geval was het omgaan met dynamieken van de vereniging onderdeel van het werk. Een essentiële vraag is bijvoorbeeld of we als ook_ en kunstenaars genoeg in relatie waren met de speeltuinvereniging om samen te werken en op welke manier. Deze vraag komt ook later nog aan bod.

Dank aan alle speeltuin vrijwilligers, deelnemende kunstenaars, financiële ondersteuners en allen die bewust en onbewust hebben bijgedragen.

EVEN VOORSTELLEN....

WIE IS PRIS ROOS?

HOI, MIJN NAAM IS PRIS ROOS EN IK BEN NET INGETROKKEN IN MIJN ATELIER AAN DE ZWARTEWAAALSTRAAT.

EVEN IN HET KORT WIE IK BEN.

MIJN FAMILIE MIGREERDE UIT BOGOR, INDONESIAË OM IN NEDERLAND EEN EIGEN TOKO TE BEGINNEN.

TOKO IS HET INDONESISCHE WOORD VOOR WINKEL, HIER WORDEN NIET-WESTERSE VOEDSELPRODUCTEN VERKOCHT.

IK GROEIDE OP IN DE TOKO,

EEN RUIMTE VAN SAMEN ZIJN, KLEUREN, GEUREN, ETEN, VERHALEN EN BEELDEN VAN IMMIGRANTEN.

DE TOKO IS DE INSPIRATIEBRON VOOR MIJN KUNSTENAARSPRAKTIJK.

IK MAAK PORTRETTELEN VAN MENSEN DIE IK TEGENKOM OP STRAAT.

SPEELTUINEN ZIJN BELANGRIJK VOOR DE BUURT EN HAAR GEZINNEN DIE EROMHEEN WONEN.

IK WERK SAMEN MET ZOË COCHIA EN WE GAAN SAMEN AAN DE SLAG. IK BEN BENIEUWD NAAR WIE JULLIE ZIJN ALS MIJN BUREN.

AANGENAAM ALLEMAAL!

WWW.PRISROOS.COM

[HTTPS://WWW.INSTAGRAM.COM/PRISROOS](https://www.instagram.com/prisroos)

WIE IS? ZOË COCHIA
ZOË COCHIA IS OPRICHTER VAN
NIFFO GALERIE/RECYCLE STUDIO.
DIT IS SINDS 2014 EEN ARTISTIEKE
BROEDPLAATS IN DE
AFRIKAANDERWIJK IN ROTTERDAM

WAAR VERSCHILLENDE DOELGROEPEN ELKAAR ONTMOETEN
EN OP EEN CREATIEVE MANIER HUN TALENTEN ONTDEKKEN.

HUISWERKBEGELEIDING, KUNSTZINNIGE FORMING, ONTMOETINGEN MET KUNSTENAARS, EXPOSITIES, GESPREKKEN EN
PRAKTISCHE TOEPASSINGEN DIE VOORTVLOEIEN UIT HET MAKEN VAN KUNST, ALLES IS HIER MOGELIJK.

NIFFO IS GEEN BUURTHUIS MAAR EEN ECHTE GALERIE DIE EEN BONTE MIX AAN DOELGROEPEN BEDIENT.

HET MAAKT EEN KRUISBESTUIVING MOGELIJK TUSSEN BUURTBEWONERS, JONGEREN, KINDEREN EN KUNSTENAARS, OUD EN JONG,
ONGEACHT ACHTERGROND. DE DREMPEL TUSSEN KUNST EN STRAAT IS LAAG EN MAAKT DAT IEDEREEN DIE DEELNEEMT AAN DE PROJECTEN
ZICH ONDERDEEL VOELT VAN EEN FAMILIE. BIJ NIFFO LOOP JE ZO NAAR BINNEN EN BETREED JE EEN PLEK DIE JOUW WERELD GROTER MAAKT.

IEDEREEN HEEFT RECHT OP DIE TOEGANG EN ONTDEKKING. WWW.NIFFO.NL

[HTTPS://WWW.INSTAGRAM.COM/GALERIE_NIFFO](https://www.instagram.com/galerie_niffo)

WIE IS? Tessa Biemans

Hallo, mijn naam is Tessa, ik ben 32 jaar en ik woon vlakbij Zuidplein. Ik ben kunstenaar; ik schilder, schrijf en maak stickers. Ik houd me graag bezig met veel verschillende dingen want als ik dingen kan verzinnen ben ik gelukkig. Ik vind het erg leuk om deel uit te mogen maken van dit kunstige speeltuin project en op deze manier veel kinderen en mensen te ontmoeten. Ik zal een aantal schilderworkshops gaan organiseren, en ik hoop vooral dat er kinderen zullen zijn die ons willen helpen met het verzinnen van goede ideeën, want daar zijn kinderen uiteraard de Grote Meesters in. Waar een mens van houdt geeft een goed kijkje in de persoon zelf dus deze belangrijke feiten zal ik nu opsommen. Ik houd van veel, maar denk voor nu vooral aan dingen als: kamperen, Harry Potter, ijs met slagroom, bloemen, Freddy Mercury, ijs met discodip, romantiek, een trui dragen als ik het koud heb, het gekoer van duiven en als kers op de taart, mijn moeder.

THUIS

WIE IS? RIENEKE DE VRIES

HALLO TARWEWIJKERS!

MIJN NAAM IS RIENEKE DE VRIES. AANKOMENDE ZOMER HOOP IK EEN MOOI PROJECT OP TE KUNNEN STARTEN MET JULLIE. IN DE EERSTE WEKEN VAN DE CORONATIJD ZAG IK MIJN DOCHTER DE VERLATEN STRATEN EN SPEELTUINEN TOT LEVEN BRENGEN MET HAAR FANTASIESPEL.

ZE DEED ELKE DAG EEN ANDERE

JURK AAN EN GING ALS EEN PRINSES DOOR HET LEVEN.

DE SPEELTUIN VOOR ONS HUIS VERANDERDE IN EEN PALEIS.

DIT BRACHT MIJ OP HET IDEE

OM SAMEN MET KINDEREN UIT DE TARWEWIJK NA TE DENKEN OVER EEN MOOIE PRINSES OF KONING DIE DE SPEELTUIN KAN BEWONEN EN AF EN TOE EEN WANDELING DOOR DE STRATEN EROM HEEN KAN MAKEN.

GRAAG ZOU IK IN EEN PAAR WORKSHOPS MET KINDEREN DE FANTASIE DIE VRIJE LOOP LATEN EN PRACHTIGE ONTWERPEN MAKEN.

VERVOLGENS GA IK ER VOOR ZORGEN DAT ALLE ONTWERPEN WORDEN SAMENGEVOEGD EN DE SPEELTUIN HAAR EIGEN PRINSES OF KONING KRIJGT.

WWW.RIENEKEDEVRIES.ORG

WORKSHOP STOP MOTION FILMPJE MAKEN

DOOR: **GEORGE**

VOOR: VANAF CA. **8 JAAR**

DATUM EN TIJD: **MAANDAG 24 AUGUSTUS VAN 13:30 TOT 15:00 UUR (DEEL 1)**

DINSDAG 25 AUGUSTUS 13:30 TOT 15:00 UUR (DEEL 2)

WAT IS STOP MOTION?

STOP MOTION WORDT VEEL GEBRUIKT IN ANIMATIEFILMS.

EEN BEKEND VOORBEELD IS **WALLACE EN GROMIT**.

DE HOOFDPERSONEN VAN DEZE ANIMATIEFILM ZIJN VAN KLEI GEMAAKT.

VAN DEZE TWEE KLEIFIGUREN ZIJN STEEDS FOTO'S GEMAAKT IN VERSCHILLENDE POSES.

DOOR DE FOTO'S ACHTER ELKAAR TE PLAKKEN WORDT BEWEGING GESIMMULEERD EN LIJKT

HET DUS ALSOF JE NAAR EEN VIDEO KIJKT!

JE KUNT EEN STOP MOTION VIDEO ZO MAKKELIJK OF MOEILIKJ MAKEN ALS JE WILT.

KT

MIJN WIJK

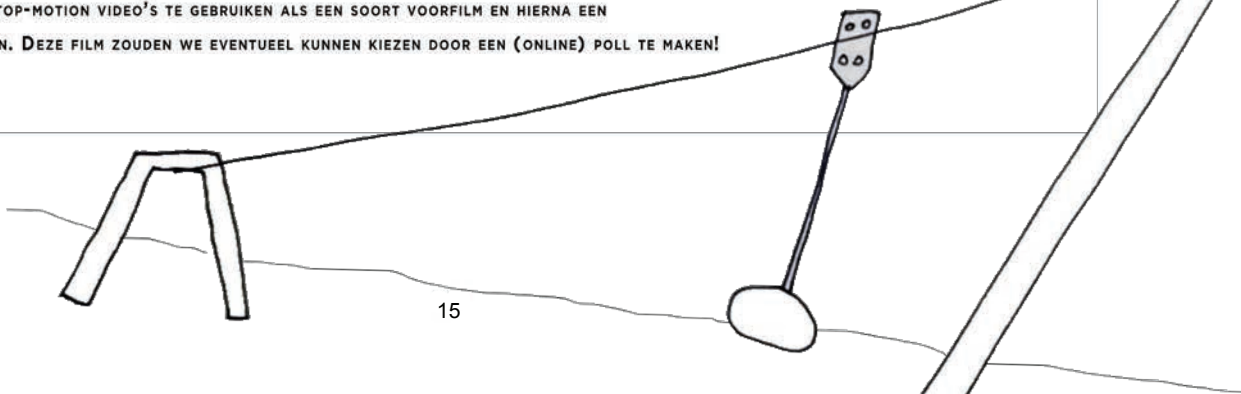
WIE IS? GEORGE

MIJN NAAM IS **GEORGE**, **22 JAAR** EN IK BEN GEBOREN EN OPGEGROEID IN **ROTTERDAM ZUID**.

IK HEB OOK ALS KIND BEST VAAK GESPEELD IN DE **SPEELTUIN TARWEWIJK!** NU HOUD IK MIJ BEZIG MET ONDER ANDEREN HET MAKEN VAN MUZIEK EN FILMS.

IK BEN VAN PLAN OM IN AUGUSTUS TIJDENS **2 TOT 3 WORKSHOPS** EEN AANTAL KORTE STOP-MOTION VIDEO'S MET JULLIE TE MAKEN. DEZE KUNNEN WE DAN UITEINDELIJK VERTONEN OP GROOT SCHERM IN DE SPEELTUIN.

HET LIJKT ME LEUK OM DE STOP-MOTION VIDEO'S TE GEBRUIKEN ALS EEN SOORT VOORFILM EN HIERNA EEN POPULAIRE FILM AF TE SPELEN. DEZE FILM Zouden WE EVENTUEEL KUNNEN KIEZEN DOOR EEN (ONLINE) POLL TE MAKEN!

workshop **Heel kort verhaal schrijven**

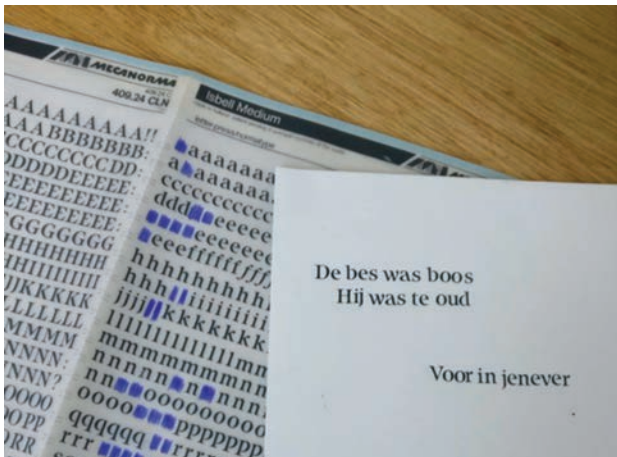
door: mariëlle

voor: kinderen vanaf ca. 8 jaar

datum en tijd: dinsdag 25 augustus van 13:30 tot 15:00 uur

WIE IS? mariëlle verdijk

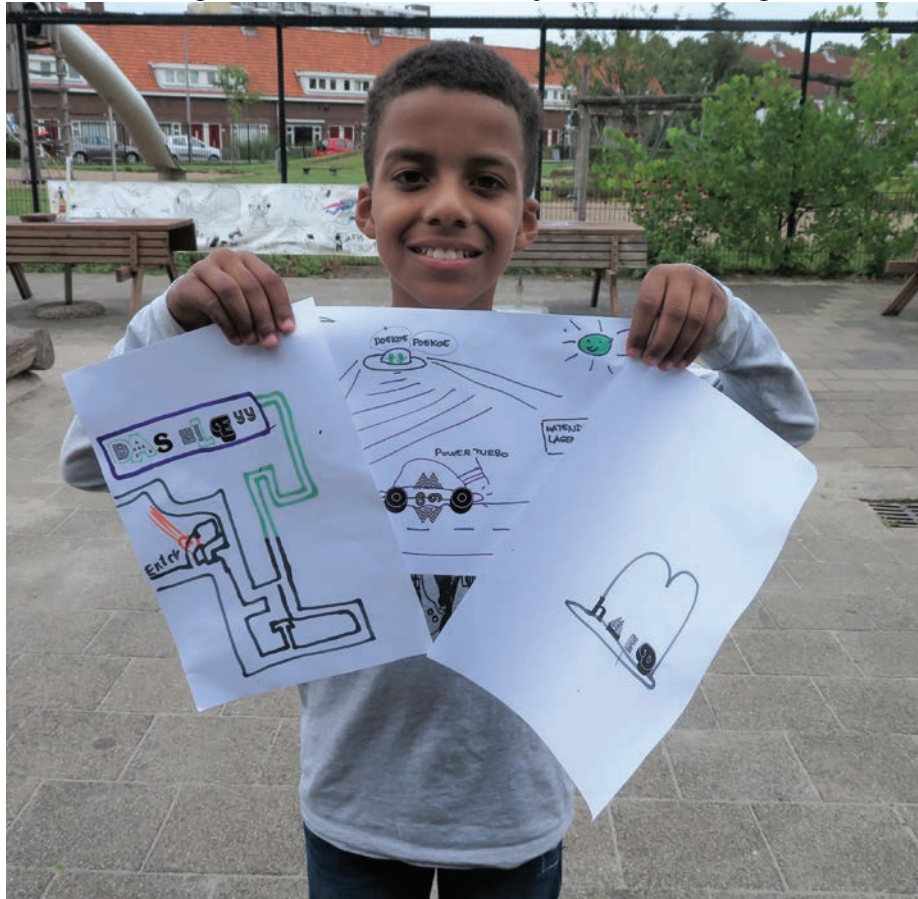
Hoi ik ben mariëlle en voor Ondertussen in de Speeltuin Tarwewijk help ik mee aan het krantje en schrijf ik teksten. Ik vind woorden heel leuk en daarom ben ik vooral bezig met schrijven en lezen. Ik ben van plan een workshop schrijven te geven: zelfbedachte verhalen of interviews, hopelijk zijn er kinderen die dit ook leuk vinden. Oja! heb je wel eens gehoord van wrijfletters? Zo niet, dan moet je maar langs komen op dinsdag 25 augustus... groetjes, mariëlle

Schrijf een woord en maak er tegelijkertijd een tekening van!

Huh? Wat bedoel je?

Hieronder een paar voorbeelden die we tijdens de workshop maakten!

Prinsessen en monsters in de Tarwewijk!

Tijdens de zomer van 2020 ontwierpen de kinderen uit de Tarwewijk een heleboel mooie prinsen, prinsessen, monsters, ninja's, hulks en andere fantasiefiguren. Super gedaan!

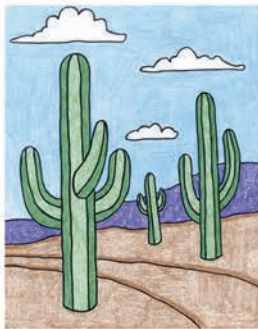
Nu gaat kunstenaar Rieneke de Vries er mee aan de slag om een mooie combinatie te maken van al deze verschillende figuren tot 1 ontwerp.

Dit wezen zal binnenkort een rondje door de Tarwewijk lopen en daarna zijn plekje vinden in zijn/haar kasteel in de Speeltuin.

Als je het leuk vindt kun je nog meer nieuwe ontwerpen maken!

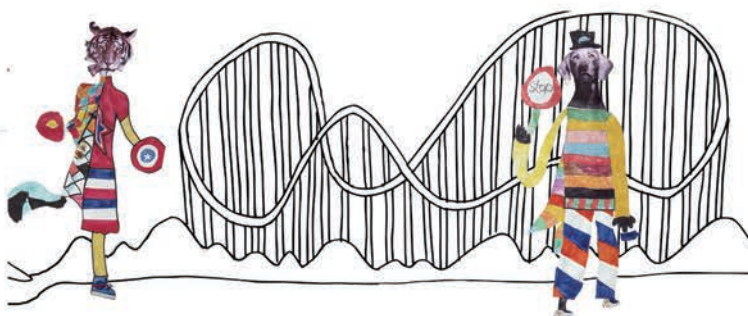
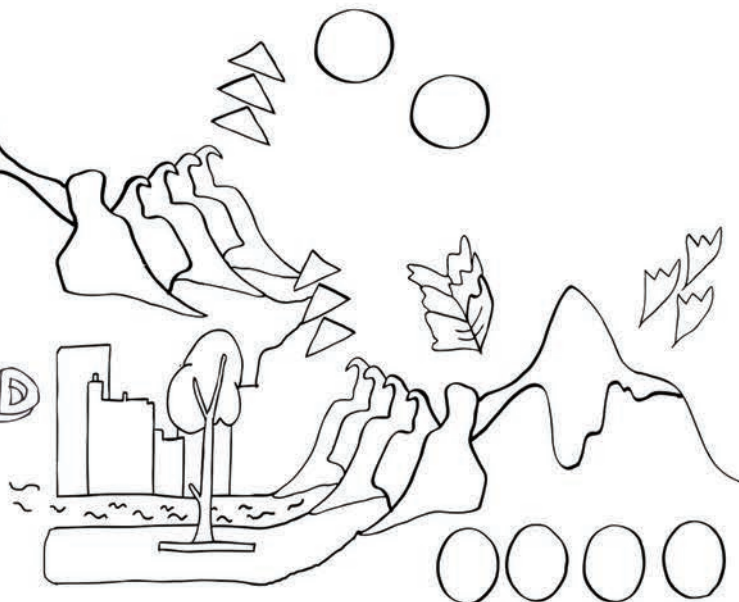
Teken of schilder je eigen ontwerp bovenop de hoge toren in de Speeltuin!

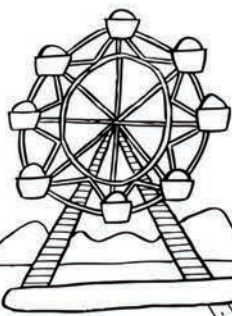
MIJN WERELD

MIJN THUIS

MIJN WIJK

MIJN VRIENDEN

MIJN STAD

MIJN

PROCES en SAMENWERKING:

_ samenstelling kunstenaars:

De kunstenaars zijn geselecteerd op een aantal criteria die we logisch vonden voor het project. Logisch betekent ook dat we dit niet specifiek in de aanuraag hebben opgevoerd.

1. Diverse samenstelling van kunstenaars in leeftijd en afkomst: Het is belangrijk op verschillende manieren kinderen en burens te kunnen aanspreken. Je kan verschillende accenten aanbrengen, een ruimere doelgroep adresseren en leren van elkaars handelen. Kinderen zijn uiteraard zeer verschillend en kunnen vertrouwen vinden en ontwikkelen door herkenning in wat anderen doen.

2. Kunstenaars die in de buurt wonen: Het geeft de gelegenheid om na het project voor elkaar nog van betekenis te kunnen zijn in welke vorm dan ook. Het gaat uit van het idee dat een project niet opgesloten zit in de tijd. Misschien volgt pas na het project de ideale samenwerking, een betekenisvolle bijdrage.

3. Een buitenstaander is natuurlijk ook altijd goed om erbij te hebben. Die hebben we uitgekozen op basis van sociale skills en hands-on mentaliteit.

4. Vanuit de groep en de speeltuinwerking is er daarna geprobeerd om voor verschillende bijdrages in het project anderen te betrekken.

_ oorsprong samenwerking met speeltuin:

Doordat er veel instituties actief zijn, of plannen hebben voor Rotterdam-Zuid willen we, met ook_, op informele wijze actief zijn in de buurt waar we wonen en werken. Als een test hiervoor had reinaart, als lid van Stichting B.a.d, een schildertentoonstelling willen organiseren in B.a.d en speeltuin Tarwerwijk, zomer 2019. De besprekingen en selectie van kunstenaars waren al opgestart maar door gebrek aan tijd (en financiën) ging dat niet door. Het project, met iets meer urgentie en op een andere manier, hebben we terug opgepakt. Daarnaast had mariëlle als 'ook_' een voorstel voor Charlois Kapitaal 2020 geschreven op basis en in samenwerking met het project 51 personae. Dit is een project van Chen Yun, community art organisator, uit Shanghai. *"In 51 Personae we discover a city through the unexpected ways in which people imagine and work collectively, breathe and dream together"*. Doordat corona ons verhinderde om mensen op een ongedwongen manier te ontmoeten op straat veranderde ook de basis voor dit plan. Door de speeltuin als hub te gebruiken konden we makkelijker contact leggen met mensen in de wijk op een moment waarop dit niet meer zo van zelfsprekend op straat gebeurde. Door

deze opzet bleven we bezig met vinden van mensen plekken en verhalen.

_ samenwerkings dynamiek

1. onderling:

Op suggestie van het CBK hebben alle kunstenaars elkaar geassisteerd bij de individuele projecten. Dit bleek om meerdere redenen een goeie basis maar gaf ook ongewild een sturing aan het project, die anders van opzet was.

Door met elkaar het project als een gemeenschappelijke activiteit te zien had iedereen oog voor elkaar. Het hielp om elkaars ervaringen te erkennen en de context sneller te begrijpen. Het is belangrijk te ervaren dat een plan verschillende kanten wordt opgeduwd en dat jij niet de enige bent die stuurt en dat dit ok of zelfs noodzakelijk is om 'samen bouwen' te begrijpen. In complexe projecten is het fijn ergens comfort voor jezelf te vinden zodat je je open kan opstellen zonder jezelf te verliezen.

Plots bleek iedereen om verschillende redenen een drukkere agenda te hebben dan ingeschat en doordat we als een geheel werkten kon dat ook deels ondervangen worden.

Het nadeel van deze manier van werken, mede bepaald door de steeds wisselende maatregelen die de speeltuinwerking beïnvloedde, was dat er van vooronderzoek minder sprake was. Het initiele idee was dat er tijd zou zijn onderzoek te doen om de omgeving van de speeltuin beter in beeld te hebben. Dit zou betekenen hebben dat er meer op grond van persoonlijke relaties in de buurt en speeltuinwerking gewerkt kon worden. Nu werden we om meerdere redenen verleid om direct tot actie te komen. Doordat de speeltuin geopend was leek het ook logischer om gelijk praktisch aan de slag te gaan. Achteraf gezien was de toolkit al gemaakt in de vorm van de workshops zelf en de tweede nieuwsbrief.

2. speeltuin vereniging:

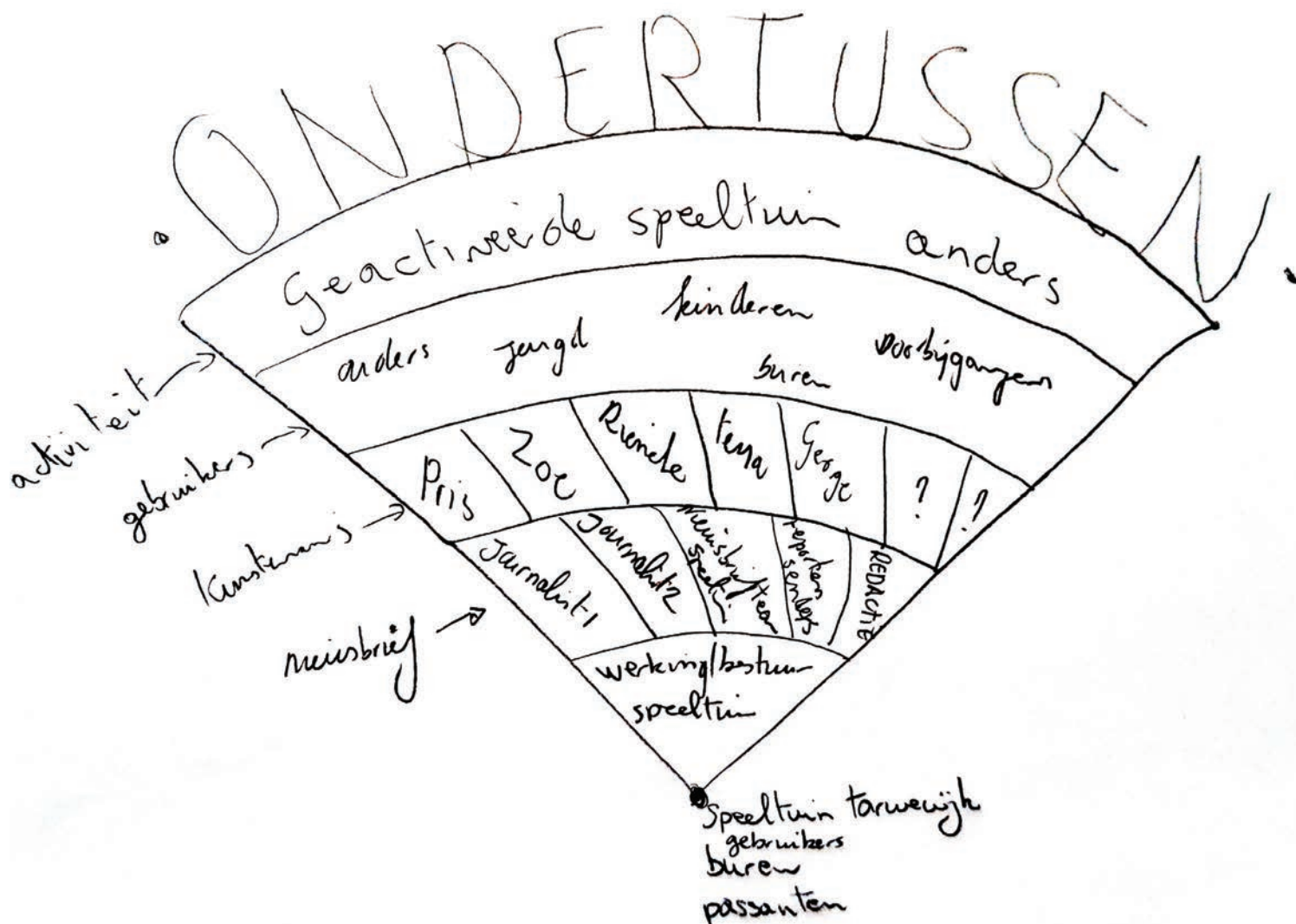
Een gevolg van het te snel in uitvoering denken was dat we voor ons gevoel direct meegenomen werden in de dynamiek van de speeltuin waar we eigenlijk nog niet genoeg kennis van hadden. We waren natuurlijk te gast op een plek waar we nog weinig relatie mee hadden. De vraag stelt zich hier of we te snel gehandeld hebben en op welke manier de speeltuin een geschikte samenwerkingspartner was. Het wederzijds belang was en is misschien niet duidelijk geworden. Konden we genoeg gebruik maken van elkaars inbreng? Het is geen vraag van goed of fout maar belangrijk om mee tenemen. Deze zijn deels besproken geweest tussen kunstenaars en met de speeltuinwerking.

Een onderwerp van het project werd ongevaagd het omgaan met de dynamiek binnen de vereniging. In de opzet van het project was het werken met kinderen slechts een onderdeel. We kregen de informele dynamiek van een gemeenschap als onderwerp in de schoot geworpen. Horen dat het project er beter niet was geweest of dat er door persoonlijke onvrede nieuwsbrieven niet tijdig verstuurd werden zijn noodzakelijke ervaringen, dit soort conflicten zijn ook belangrijk. Samenwerken is niet altijd vanzelfsprekend. Zo'n project leidt niet tot een leuk projectje met kinderen maar geeft op verschillende niveaus inzicht en ervaring met 'samen spreken', 'samen bouwen' in een omgeving die aan verandering onderhevig is en waar je elkaar uiteindelijk nodig hebt. Enerzijds lijkt de vereniging toe aan nieuwe input en anderzijds staat de buurt aan de vooravond van een gentrificatie proces. Daarom is het ook van belang dit project te doen. Het verzamelt potentiële krachten en inzichten om met die veranderingen om te gaan. Is het fijn, nee. Onstaat er twijfel, ja. Dat wil echter niet zeggen dat het project niet gedaan moet worden. Juist wel is onze overtuiging. Het stelt in staat om een verhaal te blijven voeden, de complexiteit in perspectief te houden en niet te

vereenvoudigen tot een leuke activiteit voor de kunstenaars zonder consequenties van wat die plek is te voelen. Waar we nog niet in geslaagd zijn voor onszelf is het project een echte uitwisseling te laten zijn tussen ons en de speeltuin. Het samen optrekken is er maar een gedeeld initiëren nog niet. Daarvoor hebben we nog meer stappen nodig en wellicht andere momenten of manieren.

OPBRENGST EN ACTIVITEITEN:

- Diverse workshops met kinderen en volwassenen
- Twee kunst/nieuwsbrieven
- Een tentoonstelling gedurende de kerstperiode (De tentoonstelling zou in de herfstvakantie plaatsvinden met een optocht door de wijk. Dit was uiteindelijk niet mogelijk vanwege de coronamaatregelen).
- Een tentoonstelling in het pand van 'House of Urban Art' wat afgerond wordt met een optocht door de wijk waarbij de werken terug naar de speeltuin gebracht worden.
- Nieuwe relaties ontstaan tussen kunstenaars onderling en bewoners.
- Werken op informele basis in een wijk waar vele organisaties iets mee moeten of willen.

Publieke presentatie:

Onderstaande vragen waren en zijn van belang voor ook_.

Wat kan begrepen worden onder publieke presentatie in een project zoals deze? Welke status heeft het publiek? Hoe staat het publiek en kunstenaar in relatie tot het project?

Dit zijn de uitdagingen in het begrijpen van 'samen bouwen' waar kunst een onderdeel van is. In dit project zijn we gericht een doelgroep gaan aanspreken.

- Plek: speeltuin en de omgeving

- Publiek/actoren:

Speeltuinwerking, gebruikers (kinderen en familieleden), omwonenden, kunstenaars.

We denken dat in samen bouwen het publiek deelnemer en toeschouwer is. De doelgroep zien we niet als onderwerp om een werk omheen te bouwen vanuit het initiatief van de kunstenaar. De kunstenaar als onderdeel van de doelgroep is een kernbegrip voor ons. De gezamenlijk productie vanuit verschillende invalshoeken vormt idealiter het werk. Het is van belang de samenwerking niet te reduceren tot een samenwerkingsproject geïnitieerd en bedacht door kunstenaars waar de speeltuinvereniging aan kan bijdragen. Het bewijs van het project in de vorm van een tentoonstelling achteraf in een afgezonderde kunstruimte is iets wat we in vraag stellen. In een samenleving waarin we individueel aangesproken worden en afgerekend worden op onze prestaties kan het belangrijk zijn te oefenen in het appreciëren van onze gezamenlijke productie en gezamenlijke weerstand. Of we geslaagd zijn in het oefenen in een gezamenlijke productie en of dit door alle kunstenaars als zodanig ervaren is, is een reële vraag.

Is er geen algemener publiek kan je je nog afvragen? Een ruimer publiek kan uiteraard kennis nemen van wat er gebeurd is. Tijdens het bouwen en presenteren in de speeltuin vond het werk plaats. In een tweede fase kan er nieuw publiek en deelnemer ontstaan. Dit was het idee met de toolkit voor een dichte speeltuin. De toolkit is in die zin nog een ontbrekend onderdeel. Door tijd en energie (financieel en interpersoonlijk) is dat er niet van gekomen en deels eerder ingevuld door de kunstkrant.

De optocht die we gepland hadden, een rondgang in de wijk van het House of Urban art (waar de werken nu hangen) naar de speeltuin zou nieuwe toeschouwers in de buurt aantrekken.

Deze optocht zou onderdeel zijn van de eindpresentatie op de speeltuin. De eindpresentatie is

een aantal keren uitgesteld mede door de corona maatregelen. De eind presentatie heeft plaatsgevonden tijdens de kerstvakantie, de optocht is uitgesteld naar een later geschikt moment.

We zijn er slechts ten dele in geslaagd de werking en bezoekers van de speeltuin te laten ervaren dat ze toeschouwer en deelnemer waren. Het voelde meer alsof de medewerkers van de speeltuin ons ruimte hebben gegeven om met de kinderen aan de slag te gaan en een aantal workshops te geven met een eindpresentatie. Dat is deels ok en begrijpelijk. We brachten een andere energie binnen maar we waren in die zin nog niet klaar voor elkaar. Misschien zijn we er nu pas klaar voor.

ondertussen

een tentoonstelling in Speeltuin Tarwewijk..

19 t/m 27 december
(ook vanaf de straat te bewonderen)

Eindpresentatie van de projecten die 5 kunstenaars afgelopen zomer hebben uitgevoerd in het kader van *Ondertussen: toolkit voor een dichte speeltuin.*

m.m.v. Tessa Biemans, George Booij, Zoë Cochia, Pris Roos en Rieneke de Vries

adres: Mijnkintstraat 5, Rotterdam

meer info?

mail info@ook.website of: wsvtarwewijk@kpnmail.nl

Dank aan de leden, vrijwilligers en gebruikers van de speeltuin vereniging Tarwewijk
mede mogelijk gemaakt door: **CBK R'DAM**, Charlois Speciaal & ook_

